

مثال برعکس اش
هم حال است که
رسانه کاری کرده
مردم فکرکنند
طالبان که روی کار
آمده اند، بدبخت
شده اند. فرد افغان
از ترس ناامیدی
آینده حاضر است
از چرخ هواپیما هم
آویزان شود تا فرار
کند

ندارد که مردم داد و ستد کنند، یعنی یک تورم منفی غیرمولد به وجود می آید که منجر به افزایش رکود است. اگر فرد مهاجری در ایران کار کند و خانواده ای در افغانستان داشته باشد که بخواهد پول بفرستد، با این حال چرا اینجا را انتخاب می کند؟ در اینجا امنیت کاری احساس می کند؛ حاضر است در ایران معنی بشود ولی در افغانستان معنی نشود. ۷۵ درصد افغانستان بافت روستایی دارد، از هر شهری ۱۰ دقیقه طی مسافت کنید، به روستا می رسید. جامعه ی روستایی جوان با میانگین سن ۲۱ سال در افغانستان حاضر نیست در کشور خودش به خاطر آینده ی تاریک کار کند. بخشی از افغان هایی که می آیند قصد رفتن از ایران به سمت غرب را دارند، اما سخت گیری های ما در غرب کشور و مرز با ترکیه باعث می شود که مسیر رفتن اش از ایران متوقف بشود. این را قبول ندارم که عده ی زیادی از این ها پشتو هستند. بنظر من بالای هفتاد درصدشان هزاره و شیعه هستند، پشتون بیشتر خودش را می تواند در پاکستان حفظ کند. در دوران اول طالبان یک سری آدم به ظاهر فهمیده گفتند که پشتونها با برنامه ریزی وارد کشور شدند. بنده این را نمی پذیرم که به لحاظ قومی یک قوم جدید به مهاجرین ایران اضافه شده است. من در سفارت هستم و ویزاها را می بینم، درصد تقاضا برای رفتن به ایران از طریق قانونی، ورود غیرقانونی را هم نشان می دهد که این آمار نشان از ۷۰ درصد ورود هزاره ها می دهد.

مجری: در مورد پناهجوها چه نظری دارید؟

رضوی: اینها دروغ است، چرا می گویم دروغ است؟ زیرا طالبان جریان جذابی برای کیس گرفتن یا تسهیل روند مهاجرت به کشورهای پیشرفته توسط هنرمندان، سیاستمداران حکومت سابق است.

من خودم استاد زبان افغانی در مشهد داشتم که دو سال شاگردشان بودم، از لحاظ خانوادگی سرشناس و به لحاظ شخصیتی آدم فرهیخته ای بودند. استاد زبان و استاد دانشگاه بودند، به آمریکا مهاجرت کردند و الان در کارواش مشغول به کار هستند. ما مصاحبه ای کیفی در میان مهاجران مقیم انجام دادیم که بپرسیم حس شان به ایران چه است؟ بیشترین و بزرگترین حسی که نسبت به ایران داشتند، احساس بی تعلقی و بی سرزمینی بود. البته این احساس را نسبت به افغانستان هم داشتند؛ یک حالت بی وطنی. نکته جالب ماجرا اینجاست اینان پس از مهاجرت متوجه می شوند که ایران چه خدماتی در اختیارشان گذاشته بوده است.

مجری: آماری از تعداد و رضایت مهاجرینی که به اروپا رفته اند، داریم؟

رضوی: نمیدانم. اروپایی ها ادعا داشتند، یک میلیون نفر به آلمان رفتند. کل حجم مهاجرت به اروپا اندازه ی یک سال ایران هم نبود. نکته جالب دیگر این بود که باز ما در اینجا نگران رفتن افغان ها بودیم، چون بسیار بودجه خرج کرده بودیم که درس بخوانند و حالا می خواهند بروند. آقای عراقچی خطاب به اروپاییان گفتند که اگر رفع تحریم نشود، ما راه را برای مهاجرین باز می کنیم تا به سمت شما روانه شوند. همه نگران شدند به خاطر اینکه ما این همه هزینه نخبه پروری کردیم و سال ها هزینه ی دانشجو، پزشک و دانش آموز داده ایم، الان که وقت نتیجه دادن است رها کنیم! باید تلاش کنیم که نروند.

حقیقت طلب: مهاجرین علل بی تعلقی را برخلاف تصور ما خیلی چیزهای ساده ای